

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

Nr. GVO/ 2018 / 21 / ... / 29 augustus 2018

Inzake : ..., wonende te ...,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verzoekende partij

Tegen : VZW .. met maatschappelijke zetel te ..,
 vertegenwoordigd door ..., voorzitter,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 24 mei 2018 tekent ... beroep aan tegen de beslissing van 7 mei 2018 gewezen door de tuchtcommissie van vzw ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de afhouding van wedde gedurende drie maanden ten belope van 1/5 van de laatste bruto activiteitswedde per maand wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is een vastbenoemd personeelslid tewerkgesteld aan het

Met een ter post aangetekende zending van 9 februari 2018 wordt aan ... meegedeeld dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

De aanleiding van dit tuchtonderzoek zijn de volgende feiten:

De raad van bestuur stelt vast, na ..., afgevaardigd bestuurder te hebben gehoord en op grond van informatie verstrekt door ..., directeur ..., dat:

- *U op 15 juni 2017 aan de adviesraad een vraag stelt over een onevenwicht in de taakbelasting van in het bijzonder de deeltijdse leerkrachten;*
- *Op 8 september 2017 in een e-mail via smartschool meedeelt dat u uw assistenties en wachtbeurten tijdens het schooljaar 2017-2018 niet langer zal opnemen;*
- *U effectief ook zo handelde, u evenmin uw taak als begeleidende leerkracht bij externe activiteiten opnam;*
- *Persoonlijke gesprekken op initiatief van de directeur op onder meer 12 september, 3 oktober, 6 oktober, 26 oktober niet tot een resultaat hebben geleid;*
- *De raad van bestuur het initiatief neemt voor een overleg met u op 23 november 2017 en een bemiddelingstraject onder de leiding van een erkende bemiddelaar voorstelt;*
- *U op 25 november 2017 schriftelijk reageert met 22 opmerkingen over het verslag van het overleg en (uiteindelijk) het voorstel tot bemiddeling afwijst;*
- *U op 23 januari 2018 aan de raad van bestuur een ingebrekestelling bezorgt waarin u bij wijzen van schadevergoeding de retroactieve betaling over een periode van 20 jaar van assistenties, toezichten etc., en een morele schadevergoeding eist, te betalen voor 15 maart 2018;*
- *U op de brief van 1 februari 2018 van de raad van bestuur met onder meer protest van de eis en een uitnodiging voor een gesprek op 22 februari 2018 om 18u reageert met de mededeling van 7 februari dat u op het gestelde moment niet ter beschikking bent en een nieuwe datum vraagt aansluitend op uw lestijden in de school;*
- *U op 7 februari 2018 via de vertrouwenspersoon een 'klacht' tegen de directeur aankondigt, tenzij deze voor 8 februari om 17u aan een aantal eisen voldoet;*

Met een ter post aangetekende zending van 8 maart 2018 wordt verzoekende partij opgeroepen voor het tuchtverhoor. Het tuchtverhoor gaat door op 26 maart 2018.

Met een ter post aangetekende zending van 7 mei 2018 wordt verzoekende partij in kennis gesteld van de beslissing waarbij de tuchtmaatregel van de afhouding van wedde gedurende drie maanden ten belope van 1/5 van de laatste bruto activiteitswedde per maand wordt opgelegd.

Met een ter post aangetekende zending van 24 mei 2018 tekent verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing.

2. Over het procedureverloop

Met een schrijven van 31 mei 2018 worden de partijen opgeroepen voor de zitting van heden.

Met een e-mail van 14 juni 2018 maakt verzoekende partij een toelichtende memorie en bijkomende stukken over

Met een ter post aangetekende zending van 5 juli 2018 maakt de raadsman van verwerende partij het verweerschrift over alsook het administratief dossier.

Er werden geen getuigen gehoord.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroepschrift is binnen de daartoe voorziene termijn ingediend en voldoet aan de vormvereisten. Het beroep is dus ontvankelijk.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de gebreken in de procedure die de beslissende overheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.3. De kamer van beroep ziet geen redenen om te besluiten dat de bestreden tuchtbeslissing tot stand is gekomen met schending van de bepalingen die het opleggen van de tuchtstraffen regelen noch van bepalingen die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven of waardoor de beslissingen als niet bestaande moet worden beschouwd.

5. Beoordeling door de kamer van beroep

5.1. Het conflict dat tot een tuchtrechtelijke beslissing geleid heeft, is ontstaan door een arbeidsconflict over de taakbelasting van deeltijdse leraren in het De kamer van beroep heeft niet de bevoegdheid om zich over een arbeidsrechtelijk conflict uit te spreken en beschikt ook niet over de gegevens om zich een precies beeld te vormen over het geval in Daar het de aanleiding van een conflict is, vindt de kamer van beroep wel dat het schoolbestuur er aandacht hoort aan te schenken. Het pedagogisch project van de ... vergt een extra aanwezigheid van de opvoeders bij de jongeren, maar de keuze

voor arbeidscontracten die door de Vlaamse Gemeenschap gedragen worden, impliceert ook de toepassing van arbeidsrechtelijke beginselen over deeltijds werk.

5.2. Verzoekende partij had misschien reden tot ontevredenheid en kon daarover vrij spreken met de adviesraad, het LOC en de collega's, maar zij ging een conflict aan met de directrice van het ..., die over deze kwestie geen beslissingsmacht heeft en de zaak niet kon oplossen. Daarbij de directrice beschuldigen van strafrechtelijke overtredingen in een kwestie waarvoor zij niet bevoegd is en waarin het parket niet optreedt, is ruzie zoeken. Als drukkingsmiddel taken weigeren uit te voeren lijkt te kaderen in het stakingsrecht, maar dat is hier niet van toepassing.

Ook art. 1184 BW, dat verzoekende partij op de zitting inriep, speelt hier niet, omdat daarbij haar arbeidsovereenkomst zou ontbonden worden. Het was ook moeilijkheden zoeken de kwestie buiten de geëigende overlegstructuren om naar alle deeltijdse collega's uit te breiden in de tendentieuze ja/nee enquête of van de directrice te eisen zich publiek te excuseren ten overstaan van het volledige lerarenkorps van

Op het ogenblik dat het conflict overgenomen werd door het schoolbestuur in ..., werd ook daar ruzie gezocht.

Verzoekende partij verwachtte o.a. dat het schoolbestuur de kwestie in ... kwam oplossen, het forum van het probleem, en de voorzitter kon op een ogenblik enkel een afspraak krijgen in ... op een tijdstip dat aansloot met een lesuur van verzoekende partij. Als in deze zaak zo met rechtsbeginselen geschermd werd, waarom dan niet het oeroude principe respecteren dat klachten behandeld worden op het forum van de verweerder?

Op 5 januari 2018 stelt verzoekende partij het schoolbestuur in gebreke en eiste een bedrag van 116.887 euro aan achterstallig loon voor twintig jaar afgedwongen niet-vergoede prestaties en een schadevergoeding.

Bij de berekening van die som vermeldt verzoekende partij dat de wedde die zij door het Ministerie van Onderwijs betaald wordt, slechts slaat op 11 lessen per week. Zij hield er geen rekening mee dat achterstallig loon en schadevergoeding na 5 jaar verjaren.

Op een opmerking daarover op de zitting antwoordt verzoekende partij dat vragen vrijstaat.

In een dagvaarding tot een procedure op tegenspraak kan men misschien zomaar doorvragen, maar in een conflict in een onderwijsinstelling niet.

De ingebrekestelling tot betaling door het schoolbestuur van een nagenoeg willekeurig bepaald bedrag werd terecht door de tuchtcommissie beschouwd als een nieuw tuchtfeit.

Die episode kenschetst ook de houding van verzoekende partij om gelijk te hebben.

Eén van de opgeëiste posten was 19.500 euro schadevergoeding omdat de directrice gedreigd had een procedure in te zetten, of met andere woorden, om het vastgelopen conflict buiten de school te laten beslechten door de daartoe geëigende instanties. Maar is de dreiging met een procedure niet net wat de ingebrekestelling van verzoekende partij inhoudt en is de toegang tot de rechter niet precies wat het door haar herhaaldelijk ingeroepen art. 6 EVRM garandeert?

Ook lezen wij in het dossier dat de beweerd teveel gegeven opdrachten “onwettig” waren en “dus nietig”, met de betekenis van onbestaand.

Bestaat in die visie een slecht geparkeerde auto niet meer? Dat goochelen met eenzijdig begrepen rechtsteksten heeft het conflict opgeklopt en dat was in de gegeven omstandigheden een tuchtrechtelijk feit.

5.3. In het voorliggend dossier wordt door verzoekende partij voortdurend geschermd met mensenrechten, grondwettelijke rechten en subjectieve rechten uit het onderwijsrecht.

De essentie van de rechten in het algemeen wordt echter miskend, namelijk dat die wetenschap dient om conflicten op te lossen. Ook mensenrechten zijn hints in welke richting conflicten dienen opgelost te worden. Bij het EVRM hoort het EHRM dat zorgt dat conflicten rond mensenrechten niet vastlopen. Hier stellen wij echter een patente weigering van verzoekende partij vast om mee te werken aan een oplossing van het conflict en dat is in tegenstrijd met rechtsdenken. De externe bemiddeling werd onmogelijk gemaakt doordat verzoekende partij weigerde de niet-uitgevoerde taken weer op te nemen. Het is nochtans evident bij een bemiddeling uit te gaan van de conflictueuze situatie en niet van de positie die een van de partijen als uitkomst wenst te zien. Ook de uitnodiging om op 22 februari met de raad van bestuur te spreken weigert de verzoekende partij zonder een aanvaardbare reden in te roepen. Bemiddelingen en gesprekken mogen altijd geweigerd worden, maar in een conflict waar zo met rechten geschermd wordt, stoort die anti-juridische houding sterk. Weigeren om een conflict op te lossen op een andere manier dan door gelijk te krijgen, ligt moeilijk in

het cultureel milieu dat een school hoort te zijn en in een milieu met een sterke bescherming van de personeelsleden. Dat wordt hier terecht beschouwd als deloyaal en wijzend op een gebrek aan gemeenschapszin.

5.4. Verzoekende partij stelt zes middelen in. De tuchtbeslissing zou nietig zijn omdat op de mededeling ervan niet de handtekening van alle leden van de tuchtcommissie prijkt. De gedelegeerd bestuurder van verwerende partij heeft aan verzoekende partij gemeld dat hij alléén de communicatie in deze zaak zou verzorgen, wat statutair kon, en de mededeling van de tuchtsanctie viel daaronder. Zijn eensluidendverklaring is een sterkmaking. Verzoekende partij argumenteert niet dat de beslissing niet wordt gedragen door de vzw. De vermelding van een “beroepscommissie” in het begeleidend schrijven bij het tuchtbesluit schendt geen vormvereiste. Verzoekende partij roept schending van haar recht op verdediging bij de tuchtcommissie in, maar beweert de tien ten laste gelegde feiten bij de tuchtcommissie grondig te hebben weerlegd. Die argumenten worden in het tuchtbesluit geresumeerd. Haar rechten om zich te verdedigen zijn kennelijk niet geschonden. Verzoekende partij erkent dat er in de school een consensus bestond over de bijkomende taken, maar die zou in de hiërarchie der normen lager staan dan andere rechtsregels en in casu niets betekenen. Dat klopt niet: er zijn geen specifieke hogere normen over de instellingsgebonden taken in de ...scholen bekend. De “consensus” is ook niet te verwarren met “de gebruiken” van W. 5 december 1968. Verzoekende partij argumenteert zelf dat de arbeidsrelatie in het vrij onderwijs contractueel is en dus gebaseerd op consensus. Die consensus tussen werkgever en werknemer in het vrij onderwijs omvat ook een akkoord met het pedagogisch project van de scholengroep en een zekere aanvaarding van de arbeidsvoorwaarden en de gekende dagelijkse gang van zaken. Zolang een leraar geen ontslag neemt, wordt hij verwacht die consensus in acht te nemen. Dat is de loyaliteit die de tuchtcommissie vermeldt. Ze houdt niet in dat iedereen met alles akkoord moet gaan, maar wat de tuchtcommissie aanstipt is dat het schenden van een aloude praktijk die tot tegenbewijs in de school gedragen wordt door het bestuur, de directie en het corps, asociaal kan zijn. Eigengereid en op de rug van de collega’s de dagelijkse gang van zaken niet respecteren en toch zijn contract niet opzeggen, is deloyaal en kan als zodanig als tuchtfeit beschouwd worden. Vervolgens zou de ondervraging door de tuchtcommissie onvoldoende geweest om tot de voorliggende besluiten te komen. Er is een ruim dossier met brieven en mails dat voldoende licht op de feiten werpen. Dat het tuchtbesluit gebaseerd is op een functioneringsgesprek klopt niet.

5.5. Door verzoekende partij werd dus een conflict eerst met de directie en dan met het bestuur van de school ten top gedreven, onder andere aan de hand van juridische teksten die eenzijdig geïnterpreteerd werden en zonder zin voor compromisvorming noch conflictbeslechting. Nergens in het dossier vinden wij een allusie op het *audi et alteram partem* van juristen en bemiddelaars, het “luister ook eens naar de andere”. Uit geen enkele zin van het dossier blijkt dat verzoekende partij bereid is om tot een redelijke oplossing te komen van een conflict met een werkgever waar zij sinds meer dan een kwarteeuw voor werkt. De verwijzing in het dossier naar een christelijke levenshouding houdt blijkbaar weinig verband met de ervaring van de goddelijke barmhartigheid die opvoeders op vandaag gevraagd worden in het katholiek onderwijs aan de jongeren mee te geven. Op de zitting resumeerde verwerende partij alle tuchtfeiten samen tot “een deloyale houding die niet door de beugel kan”. De kamer van beroep vindt ook dat het dermate laten escaleren van een conflict en de wijze om opgelegde taken niet uit te voeren deontologisch niet kunnen. Zij begrijpt de beslissing van de tuchtcommissie en vindt de sanctie van drie maand inhouding van een kwint van de wedde niet kennelijk onredelijk. Zij verwerpt het verzoek. Zij vernietigt het tuchtbesluit niet.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 14 juli 2015 waarbij de heer Laurent Waelkens wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 29 augustus 2018;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Enig artikel (met unanimité):

De beslissing van de tuchtcommissie van de raad van bestuur van de vzw ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de afhouding van 1/5 van de brutowedde voor drie maand werd opgelegd, wordt door de kamer van beroep bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 29 augustus 2018.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Laurent Waelkens, voorzitter;

De heer Hans De Becker, Jan-Baptist De Smet en Paul Yperman, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw Ann Huybrechts en de heer Marc Borremans, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen De Bleeckere, secretaris.

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer Hans De Becker niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

De Secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Laurent WAELKENS